

Oponentský posudek

Viktorie Hanžlíková Krafová: *Stupnice jako základ technického vybavení klavíristy*

Diplomová práce Viktorie Hanžlíkové Krafové (81 stran textu včetně příloh) věnuje pozornost metodickému uplatnění hry stupnic jako jedné z důležitých složek prohlubování techniky hry na klavír, a to na všech stupních studia. Od obecného a historického pohledu na užití stupnic při studiu klavírní hry postupuje k systematickému uchopení všech prakticky ve výuce užívaných stupnic s ohledem na možnosti a zvyklosti prstokladových řešení a k metodickému řešení nácviku a práce na zvládnutí komplexu dovedností, nutného pro jejich smysluplné a bezpečné ovládnutí. Samostatná kapitola je věnována cvičení a hře akordů.

Práce je přehledně uspořádaná. Po obecném úvodu věnuje autorka jednotlivé kapitoly diatonickým stupnicím, chromatické stupnici, hře stupnic ve dvojhmatech, hře akordů a akordických rozkladů, nedostatkům při nácviku stupnic, starým a zvláštním stupnicím a dalším možnostem nácviku stupnic. Opírá se o široké znalosti literatury, názory autorit i o vlastní bohaté pianistické a pedagogické zkušenosti. Z textu vyzařuje autorčino hluboké zaujetí daným tématem i širšími souvislostmi v rámci oboru.

Velkou pozornost a velký díl práce věnuje autorka systematickému třídění prstokladů při hře jednotlivých druhů stupnic a akordů. V české klavírní pedagogice není příliš běžné zabývat se takto podrobně řešením pravidel a systematiky prstokladů. Z toho důvodu mám za to, že pro naše studenty i pedagogy může být tento sumarizující přehled všech možných známých variant prstokladů poučný a přínosný.

Z autorčina projevu jsou zřejmé i obecně velké zkušenosti v oblasti klavírní interpretace i pedagogiky: viz např.

- zdůraznění nutnosti nikoli správného postavení ruky na klaviatuře, jež bylo v české pedagogické praxi vyžadováno na základě principů Kurzovy metody, ale naopak nutnosti správně se po klaviatuře pohybovat, což je typický požadavek ruské klavírní školy,
- pěkné obrazné přirovnání, že při podkladu palce se způsob vedení ruky po klaviatuře podobá pohybu houslistovy ruky při vedení smyčce,
- zdůrazňování nutnosti hry vahou paže při hře oktáv,
- požadavek „uchopování“ kláves při hře, apod.

Drobným problémem celé práce jsou jazykové a formulační nepřesnosti, komplikující v některých případech srozumitelnost textu. Jde v podstatě o tři kategorie jazykových nepřesností:

- terminologické nepřesnosti (např. str. 19: „žák musí umět zahrát stupnici od každého zvuku v jakékoliv tónině, a proto je dobré začít hrát postupně oběma rukama: první čtyři zvuky – levou rukou, další čtyři – pravou“ – správně by mělo být v této souvislosti hovořeno nikoli o zvucích, nýbrž o tónech; dále např. str. 12: „...s příznačnou zvýšenou sekundou mezi VI. a VII. tónem“ (harmonické moll) – správně zvětšenou sekundou, VI. a VII. stupněm),

- nepřesnosti ve vztahu k domácím jazykovým zvyklostem (např. str. 60 „krátké rozklady“, str. 61 „dlouhé rozklady“, v našem prostředí je zvykem hovořit o malých a velkých rozkladech,

- další drobné neobratnosti ve vyjadřování (str. 8 a dále: „práce nad stupnicemi“, „práce nad technikou“; str. 16 „práce nad etudami“, apod.). Logickým vysvětlením je, že čeština není autorčinou mateřskou řečí; s ohledem na tuto skutečnost konstatuji, že je výsledek její práce obdivuhodný.

Vyslovené drobné připomínky nijak nesnižují vysokou hodnotu předkládané práce, v kontextu magisterských prací vykazuje tento text nadstandardní úroveň. Seznámení s prací Viktorie Hanžlíkové Krafové *Stupnice jako základ technického vybavení klavíristy* pro mne bylo velmi zajímavé a obohacující.

Navrhuji hodnocení: výborně

V Praze dne 20.9.2008